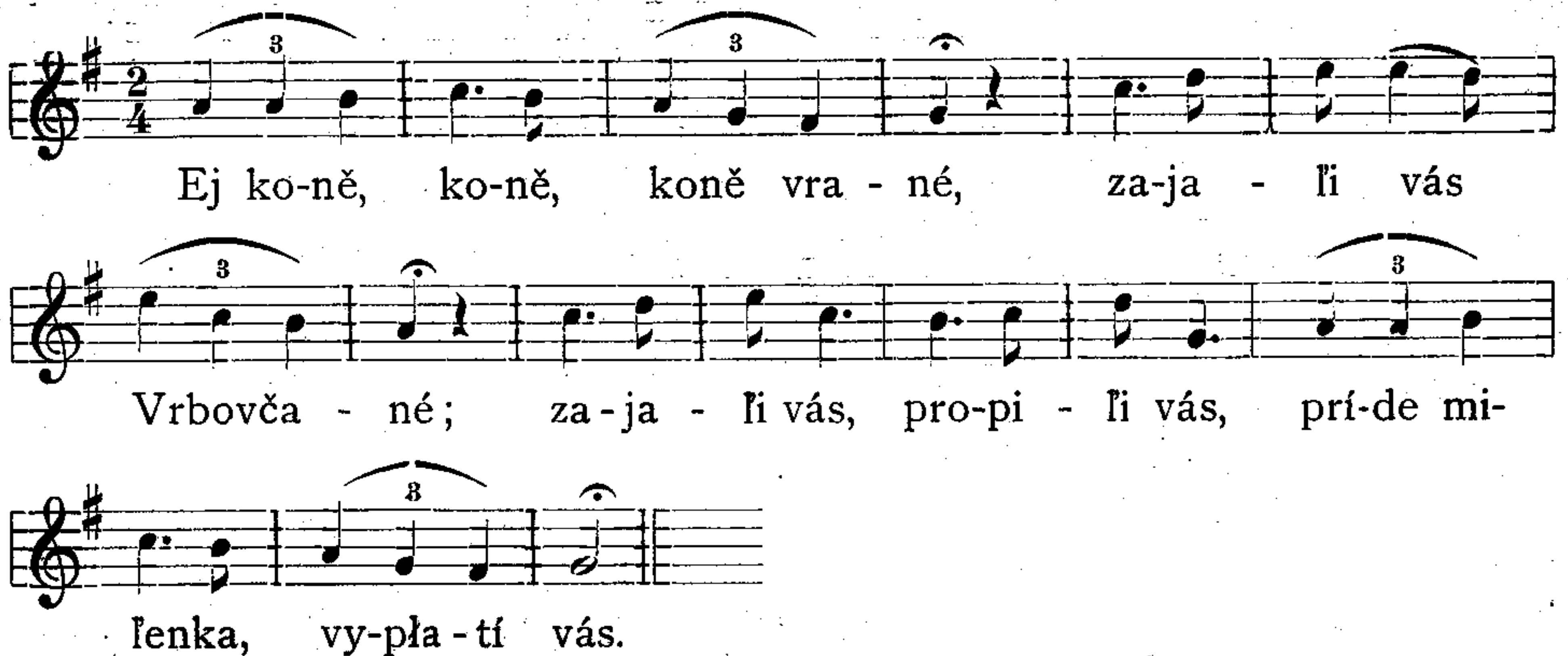

1019.

Z Javorníka.

Zdlouhavě a široce.

Ej ko-ně, ko-ně, koně vra - né, za-ja - li vás
Vrbovča - né; za-ja - li vás, pro-pi - li vás, pří-de mi-
lenka, vy-pla - tí vás.

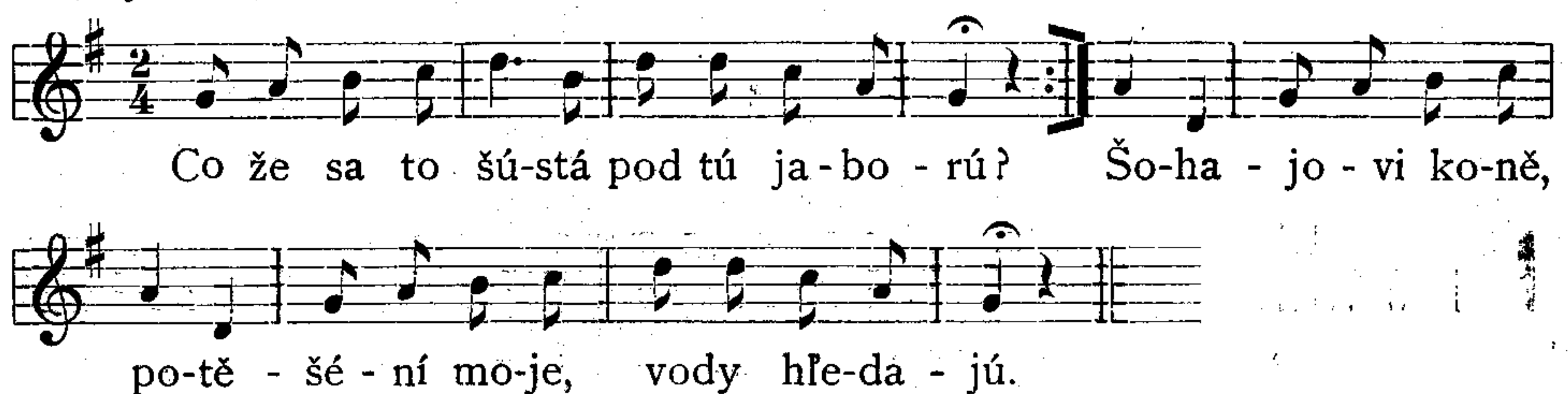
Ej koně, koně, koně vrané,
zajali vás Vrbovčané;
zajali vás, propili vás,
příde milénka, vyplatí vás.

Já bych vás ráda vyplatila,
dy bych sa lidí nehaňbila;
ved sú lidé všelijací,
nadělali by o nás řečí.

1020.

Z Čejče.

Bart. II. 409.

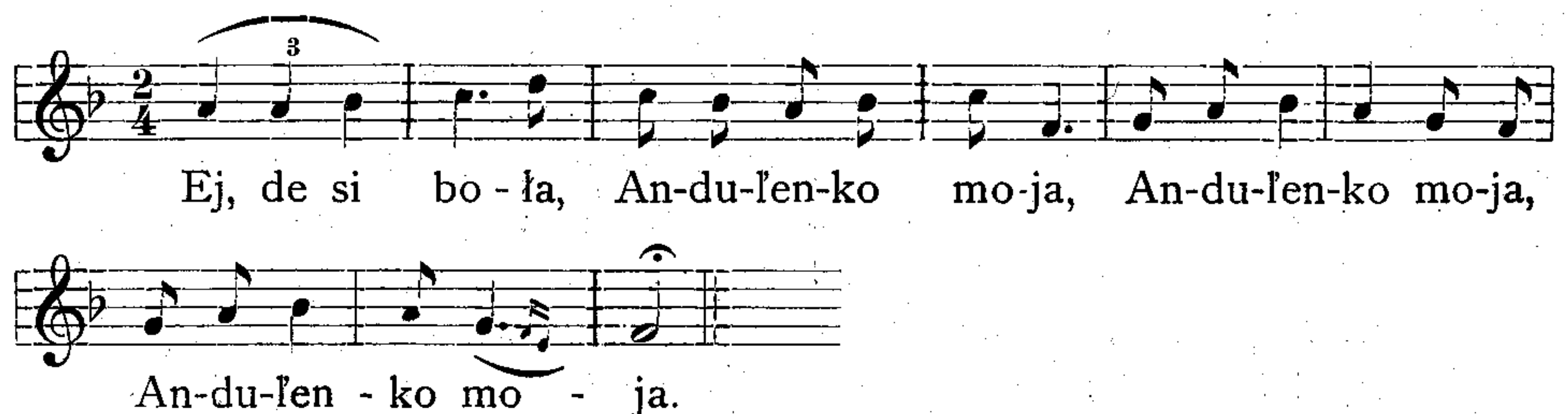
Volněji.

Co že sa to šú-stá pod tú ja-bo - rú? Šo-ha - jo - vi ko-ně,
po-tě - šé - ní mo-je, vody hře-da - jú.

1021.

Z Kuželového.

Bart. II. 103.

Mírně.

Ej, de si bo - la, An-du-len-ko mo-ja, An-du-len-ko mo-ja,
An-du-len - ko mo - ja.